

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. ****, 24.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – **, I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Д.а М. Калчева
като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Въззивно търговско дело № 20255501000362 по описа за 2025 година

Производството е образувано по въззивна жалба на К. И. С. срещу решение № 690/16.07.2025г., постановено по гр.д. № 784/2025г. по описа на Районен съд – ****, с което е признато за установено, че К. И. С. дължи на ** изпълнение на парично задължение в размер на 41,13лв., представляващо сбор от вземанията за доставена топлоенергия за следните месеци: ноември 2022г., декември 2022г., януари 2023г., февруари 2023г., март 2023г., юни 2023г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК – 26.08.2024 г., до окончателното плащане на сумата, както и паричното задължение в размер на 1,52 лв., представляващи лихва за забава върху всяко от просрочените задължения от датата на забава до 15.02.2024 г., за което вземане е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК №674/28.08.2024г. по ч.гр.дело № 1431/2024 г. по описа на РС гр. ** и са присъдени разноските по делото.

Във въззивната жалба въззивникът оспорва първоинстанционното решение като неправилно и незаконосъобразно, като излага подробни мотиви в тази връзка. Моли същото да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което съдът да отхвърли исковите претенции на **. Претендира разноските пред двете инстанции.

Постъпил е отговор на въззивната жалба, с който въззиваемият излага подробни съображения, че същата е неоснователна и моли да бъде оставена

без уважение. Счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноските, направени пред настоящата съдебна инстанция.

Съдът като обсъди събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение правилността на обжалваното решение съдът намира следното:

От приложеното ч.гр.дело №1431/2024 година по описа на Районен съд ** се установява, че в по подадено от ** заявление е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 677/28.08.2024г. срещу К. И. С., ЕГН ***** за сумата 41,13лв. – главница, със законната лихва, считано от 26.08.2024г. до изплащане на вземането, сумата от 1,52лв. – мораторна лихва за периода от 01.01.2023г. до 15.02.2024г., както и 25,00лв. – разноски за държавна такса.

В срока по чл. 414 от ГПК длъжникът е възразил срещу заповедта. В указания от съда срок кредиторът е предявил иск за установяване на вземането си.

За да бъдат уважени исковете ищецът следва да докаже кумулативното наличие на следните материалноправни предпоставки: собствеността на ответника върху топлоснабдения имот през процесния период; наличието на облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия между страните през исковия период за процесния имот; количеството на реално доставената от него по договора топлинна енергия за процесния период и нейната стойност, а също така изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

От представения по делото Нотариален акт за дарение на недвижим имот №106, том I, рег. №1939, дело №105 от 2008г. по описа на нотариус **, рег. №297, вписан в Служба по вписванията с вх. рег. №2245 от 04.07.2008г., акт №199, том VII, дело №1863, се установява, че ответницата К. И. С. и ** са дарили на *** и **** ** процесния топлоснабден недвижим имот, като дарителката К. И. С. си запазва правото да живее в имота и да го ползва до своята смърт.

От заключението на приетата в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза се установява, че за отоплителния период от месец 11.2022г. до месец 03.2023г., реално потребеното количество топлинна

енергия, отчетено от общия топломер в абонатна станция за топлоснабдения имот в ** е 0,25641 MWh. В процесния имот няма налични инсталирани отоплителни тела с топлоразпределители. В банята има щранг-лира с мощност 380 вата, като при ищеца не са подавани документи за премахването на щранг-лирата.

Общият топломер Ф №60087728, измерващ общото количество потребена топлинна енергия през процесния период в обекта в ***** е вписан в държавния регистър на одобрените типове средства за търговско измерване. Същият е преминал последваща метрологична проверка през 2021г. със срок на валидност до 2023г., когато също е преминал метрологична проверка. Видно от експертизата по отношение на процесния топломер са спазени изискванията на Закона за измерванията и на Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол относно одобряването на типа и последващите метрологични проверки.

Вещото лице е установило, че за процесния имот са начислявани само суми за топлинна енергия, консумирана в сградната инсталация. Дяловото разпределение на топлинната енергия за процесния имот е извършено съгласно изискванията на Наредбата за топлоснабдяването и на Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в СЕС.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че лихвата за забава за всяко едно от просрочените задължения за периода от месец 11.2022г. до месец 06.2023г., считано от дата на изтичане на 30 дневен срок след изтичане периода, за който са начислени, е в общ размер на 5,19лв. Незаплатената използвана топлинна енергия за процесния недвижим имот за периода м. 11.2022г. до м. 06.2023г. се равнява на 41,13лв. Последното извършено плащане по партидата на ответницата към 15.02.2024г. е на 11.10.2021г. в размер на 29,59лв. за погасяване на сметка за м.12.2019г. Начислените разходи се отнасят за разпределена топлинна енергия поради непрекъснатостта на сградната инсталация, което не позволява обособяване на отделни части от инсталацията и се отнасят за отоплителния сезон от м.11.2022г. до м. 03.2023г. Не са установени документи за платени суми за топлинна енергия, касаещи претендираните суми за процесния период.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 150 ЗЕ продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносно предприятие на потребители се осъществява при публично известни общи условия, като в ал. 2 е предвидено, че тези общи условия влизат в сила след публикуването им, без да е необходимо изричното им писмено приемане от потребителите.

Следователно за пораждане на правоотношение между страните за доставка на топлоенергия не е необходимо сключването индивидуален писмен договор между потребителя и доставчика на услугата, тъй като правната връзка между тях възниква по силата на закона.

Според чл. 153, ал. 1 ЗЕ потребител на топлинна енергия е собственикът или носителят на вещно право на ползване на имота, до който се доставя топлинната енергия. От представения по делото нотариален акт се установява, че ответницата е титуляр на вещно право на ползване върху недвижим имот, находящ се на адрес: гр. ** ул. „Морава“ № 13, ап. 6.

От заключенията на назначените експертизи се установява, че за процесния топлоснабден недвижим имот през отоплителния сезон от м.11.2022г. до м. 03.2023г. от ищцовото дружество е била предоставена и начислена по партидата на ответницата топлинна енергия на стойност 41,13лв. Не се установява претендираната сума да е заплатена.

Съгласно чл.33. ал.1 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от **, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл.32, ал.1 и ал. 2 в 30-дневен срок след изтичането. Видно от заключението на съдебно-счетоводна експертиза, лихвата за забава за всяко едно от просрочените задължения за периода от месец 11.2022г. до месец 06.2023г., считано от дата на изтичане на 30 дневен срок след изтичане периода, за който са начислени, е в общ размер на 5,19лв.

Предвид изложеното, предявеният иск с правно основание чл.422, ал.1 ГПК е изцяло основателен, поради което първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, К. И. С. следва да заплати на ** сумата 350 лева, представляващи разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се превалутира по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изложеното, К. И. С. следва да заплати на ** направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 178,95 евро.

Водим от горните мотиви, Окръжен съд - гр. ****

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 690/16.07.2025г., постановено по гр.д. № 784/2025г. по описа на Районен съд – ****.

ОСЪЖДА К. И. С., ЕГН *****, с адрес гр.****, ****, да заплати на „***, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: **, направените разноси пред въззивната инстанция в размер на 178,95 евро (сто седемдесет и осем евро и деветдесет и пет евроцента, с левова равностойност 350 лв.).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____